

Yggdrasil – livets træ i den nordiske mytologi er et vældigt asketræ. Træet er altid grønt, dets krone når himlen, og dets tre rødder går til gudernes, jætternes og de dødes land. Uden Yggdrasil kan verden ikke bestå. Asken er noget helt særligt, hvis man som barn har fået læst op af historierne om de gamle aser, Odin, Thor, Freja, og hvad de nu ellers hedder.

Asken er vores højeste skovtræ, op mod 40 meter højt og kan så være 200-300 år gammelt. Men så store og gamle får træerne stort set aldrig lov at blive i dansk skovbrug. De bliver fældet, når træets lyse ved har den højeste kvalitet, og det er typisk i 50-80 års alderen. Asken gror bedst på fugtig og næringsrig jord, og de perfekte forhold findes som regel kun i mindre områder i skoven. Den gror derfor ofte, hvor der ellers er eg og bøg. Askens blade består af en stængel med småblade - se fotoet - og de lader lys komme til skovbunden, der derfor er fyldt med urter. På alle måder et dejligt og også nyttigt træ, som vi dårligt kan undvære.

Vores asketræer har det dårligt. De er angrebet af en sygdom kaldet asketoptørre eller askens toptørre. Årsagen er en svamp. I kommunens skove kan man alle vegne se angreb af asketoptørre på såvel store som små træer. Man mener dog, at i alle tilfælde nogle procent af træerne er immune mod sygdommen. Dem skal man tage frø af.

Sygdommen er tydelig at se på fotoet; de mindre træer i forgrunden er allerede døde, og større træer står med døde kviste. Svampen dræber kvistene i løbet af vinteren og det tidlige forår. I skove forværres situationen af, at de svækkede træer angribes af honningsvamp i rødderne og det nederste af stammen. Og det dør træerne af.

Lad os så håbe, at det ikke går helt så galt, som vores forfædre mente. Jorden består vel, men tabet af asken er en tragedie både for naturen selv, for os der holder af naturen - og for skovbruget.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:

Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup